

РЕШЕНИЕ

№ 356

гр. Монтана, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОНТАНА, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **КРАСИМИР СЕМОВ**

при участието на секретаря **ГИНКА АТ. МИТОВА**
като разгледа докладваното от **КРАСИМИР СЕМОВ** Административно наказателно дело № 20231630201191 по описа за 2023 година

Производството е по чл.59, ал.1 и сл. от ЗАНН (изм., бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.).

С Наказателно постановление № 12-2300140/15.09.2023г. на Директор Дирекция "Инспекция по труда" - Монтана на „Д.“ ЕООД, ЕИК ХХХХ, гр.Монтана, с управител М. Г. Д., в качеството на работодател е наложена имуществена санкция в размер на 1800 (хиляда, осемстотин) лева за административно нарушение по чл.62, ал.1 вр. с чл.1, ал.2 от Кодекс на труда (КТ), на основание чл.416, ал.5 вр. с чл.414, ал.3 от КТ.

Недоволно от Наказателното постановление „Д.“ ЕООД, ЕИК ХХХХ, гр.Монтана, с управител М. Г. Д., чрез адв.Ц.Д. от МАК, моли да бъде отменено, или алтернативно, да бъде изменено. Чрез адв.Ц.Д. от МАК се излагат доводи в писмено становище в подкрепа на искането за отмяна, алтернативно за изменение на НП, като се претендират и разноси. Лично управителя М. Г. Д. пледира за отмяна на НП.

Въззиваемата страна, като административно-наказващ орган, Директор Дирекция „ИТ“ - Монтана чрез процесуален представител ст. юрисконсулт С.К., моли съда чрез изложени доводи и в писмена защита да потвърди наказателното постановление, като правилно и законосъобразно, с молба да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Доказателствата по делото са писмени и гласни. Съдът като ги обсъди във връзка с доводите на страните, намира жалбата за допустима и частично основателна.

Жалбата е допустима тъй като е подадена в законния срок.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна по следните съображения:

На 03.08.2023г. в 21:37 часа на място св.М. К. Т. – гл. инспектор в Дирекция „ИТ” - Монтана съвместно с колежката си св.К. Б. И. – инспектор, извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в обект – ресторант „А.“, находящ се в гр.Монтана, ул.Бул.Трети март № 27, обект на „Д.” ЕООД гр.Монтана. Поводът да се извърши проверката бил подаден сигнал на горещ телефон в Дирекция „ИТ“ – Монтана, че в кухнята на ресторанта е прекалено горещо.

В хода на проверката било установено, че дружеството в качеството си на работодател, представлявано от М. Г. Д., е допуснало в ресторанта да работи лицето Р.Н.К., ЕГН *****, като сервитьор престирайки работна сила с фиксирано работно време от 17:30 часа до 23:30 часа, с работно място и уговорена периодичност на изплащане на трудово възнаграждение - седмично, без отношенията при предоставяне на работната сила да са уредени като трудови правоотношения и без лицето да има сключен трудов договор в писмена форма.

При проверката в обекта Р.Н.К. обслужвала клиентите на заведението, като вземала поръчки, разнасяла поръчаните напитки и храна, предоставяла сметките и приемала дължимите парични суми от клиентите и връщала ресто.

В хода на извършената проверка лицето Р.Н.К., ЕГН *****, собственооръчно попълнила и подписала декларация, с която декларира, че работи в обект ресторант „А.“, работното ѝ време е от 17:30 часа до 23:30 часа, за което получава седмично трудово възнаграждение.

За извършената проверка св.Т. съставила и подписала протокол № ПР 2329451/21.08.2023г., връчен на управителя М. Д. на 22.08.2023г.

За установеното административно нарушение по чл.62, ал.1 вр. с чл.1, ал.2 от КТ св.М. К. Т. в присъствието на св.К. Б. И. и колежката им – св.Р. Ц. И., съставила акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 12-2300140/22.08.2023г. спрямо работодателя „Д.” ЕООД, ЕИК XXXX, гр.Монтана, с управител М. Г. Д.. Управителят М. Д. получила препис от процесния АУАН на 22.08.2022г., като в указания 7 – дневен срок НЕ подала писмени възражения против съставения АУАН.

На базата на изготвения АУАН, протокол за извършена проверка № ПР 2329451/21.08.2023г., декларация от Р.Н.К., с дата 03.08.2023г., справка от ИС на ИА ГИ – регистър уведомления за трудови договори, Директор Дирекция ”ИТ” - Монтана намерил, че „Д.” ЕООД, ЕИК XXXX, гр.Монтана, с управител М. Г. Д. в качеството си на работодател е извършило административно нарушение по смисъла на чл.62, ал.1 вр. с чл.1, ал.2 от КТ, поради което било санкционирано на основание чл.414, ал.3 от КТ.

В рамките на съдебното следствие св.М. К. Т., св.К. Б. И. и св.Р. Ц. И., поддържат посочените обстоятелства в АУАН, и дават показания относно повода да извършат проверка в ресторант „А.“, начина на протичане на

проверката и точно описание на действията на лицето Р.Н.К..

Св.М.Д. Г. е приятелка и учи в едно училище с лицето Р.Н.К., която в първия ден само изнасяла поръчките, помагала на св.Г., не била събираща суми от клиенти, след което се отказала да идва на работа, и на 03.08.2023г. започнала отново работа в ресторанта.

Видно от доказателствата по делото, в т.ч. непосредствено събраните в хода на съдебното следствие, съдът намира, че административно-наказващия орган (АНО) е приложил правилно закона. Събраните по делото писмени и гласни доказателства доказват извършено административно нарушение от „Д.” ЕООД, ЕИК ХХХХ, гр.Монтана, с управител М. Г. Д., по чл.62, ал.1 вр. с чл.1, ал.2 от КТ – Трудовият договор се сключва в писмена форма; Отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения.

На първо място за прецизност следва да се посочи, че спрямо процесния работодател са съставени и други АУАН и издадени други НП, служебно известно на настоящия съд, предмет на обжалване по други образувани АНД. Това се посочва, тъй като процесната жалба съдържа възражения по повод на други съставени АУАН и НП, които не са предмет на обжалване по настоящето дело. Установеното на 03.08.2023г. и административно нарушение по чл.303, ал.3 от КТ е описано в АУАН № 12 – 2300145 и НП № 12 – 2300145/15.09.2023г., предмет на обжалване по АНД № 1190/23г. по описа на МРС, видно от ЕИСС при МРС. Настоящият съд ще излага доводи само по отношение на възраженията, касаещи процесните АУАН № 12 – 2300140/22.08.2023г. и НП № 12 – 2300140/15.09.2023г.

Нарушението по чл.62, ал.1 вр. с чл.1, ал.2 от КТ е доказано, показанията на св.Т. (свидетел на установяване на нарушението), св.И. (свидетел на установяване на нарушението) и св.И. (свидетел при съставяне на АУАН), са в подкрепа на изложеното в АУАН и НП. Настоящият съд кредитира показанията на посочените свидетели, от които св.Т. и св.И. подробно посочват как е извършена проверката и как са установили нарушението, и намира, че правилно е приложен закона. Не се споделят доводите на жалбоподателя работодател в т.ч. тези изложени лично от управителя М. Г. Д. и чрез адв.Ц.Д. от МАК, тъй като видно от показанията на посочените по-горе свидетели и от декларацията на л.20 от делото, непълнолетното лице Р.Н.К., ЕГН *****, е престирало работна сила в ресторант „А.“ гр.Монтана срещу седмично заплащане и с работно време от 17:30 часа до 23:30 часа. Настоящият съд приема, че правилно АНО е приел, че са били налице трудови правоотношения, не уредени като такива към 03.08.2023г. Този съд не кредитира показанията на св.М.Д. Г. – също сервитьор при работодателя „Д.” ЕООД гр.Монтана към 03.08.2023г., защото нейните показания не са обективни и не кореспондират с другите писмени и гласни доказателства, които настоящия съд кредитира. Изцяло недоказани са възраженията на управителя Д. в т.ч. наведените чрез адв.Д., защото

доказателствата по делото са в подкрепа на извода, че към 03.08.2023г. непълнолетната Р. е престирала работна сила в ресторант „А.“ като сервитьор (не е само преценявала дали ще започне работа, проверявайки възможностите си и условията на работа), без да има сключен трудов договор в писмена форма. Дори да се приеме версията на работодателя, е следвало трудовите отношения с Р. да се уредят със срок на изпитване съгласно КТ. Според този съд липсата на подпис от родител на Р., в декларацията попълнена и подписана от Р., не води до опорочаване на информацията в нея, защото другите писмени и гласни доказателства са в подкрепа на извода за доказаност на нарушението.

(В подобен смисъл са Решение № 183/16.05.2017г. по КАНД № 156/2017г. на Адм. съд – Монтана, Решение № 194/02.04.2018г. по КАНД № 144/2018г. на Адм. съд – Монтана и др.).

Всички събрани доказателства от АНО са правилно анализирани и тъй като са в подкрепа на извършеното нарушение, правилно е съставен АУАН и издадено НП. Настоящият съд изцяло споделя изложените доводи по приложението на закона в писмената защита на процесуалния представител на въззиваемата страна, като административно-наказващ орган, с изключение на доводите за определения размер на имуществената санкция.

Настоящият съд намира, че при установяване на административното нарушение, не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са ограничили правото на защита на санкционирания работодател, спазени са изискванията на ЗАНН и КТ при съставяне и връчване на АУАН и впоследствие при изготвяне на обжалваното НП. Това, че в обжалваното НП № 12 – 2300140/15.09.2023г. не са посочени имената на М. Г. Д., управител на процесния работодател и жалбоподател „Д.“ ЕООД гр.Монтана, според настоящия съд не е съществено процесуално нарушение, което да има за последица отмяна на НП. Достатъчно ясно и недвусмислено е определен и посочен субекта на административно-наказателната отговорност, както в АУАН, така и в НП № 12 – 2300140/15.09.2023г. Съдът не открива „различие“ в посочените обстоятелства в АУАН № 12 – 2300140/22.08.2023г. и посоченото в т.11 от Протокол № ПР 2329451/21.08.2023г. Отразените подробно обстоятелства в АУАН и НП съответстват на посоченото за извършено административно нарушение по чл.62, ал.1 вр. с чл.1, ал.2 от КТ, в подкрепа на което е и справка от ИС на ИА „ГИ“, регистър на уведомления на трудови договори, от която е видно че спрямо непълнолетното лице Р.Н.К., ЕГН *****, „няма намерени документи“, в т.ч. и сключен трудов договор.

Като се има предвид чл.415в, ал.2 от КТ, приложението на чл.415в, ал.1 от КТ е недопустимо спрямо процесното нарушение. Съгласно чл.415в, ал.2 от КТ не са маловажни нарушенията по чл.61, ал.1, чл.62, ал.1 и 3 и чл.63, ал.1 и 2 от КТ.

Настоящият съд не споделя изложеното в жалбата и в писмената защита

на адв.Д. от МАК, респ. посочено лично от управителя Д. и споделя наведените доводи в писмената защита на процесуалния представител на въззиваемата страна ст. юриконсулт К. по приложението на закона, като намира, че на 03.08.2023г. е било налице трудово правоотношение по смисъла на чл.62, ал.1 вр. с чл.1, ал.2 от КТ между непълнолетната Р.Н.К. и „Д.” ЕООД, ЕИК ХХХХ, гр.Монтана, с управител М. Г. Д., при неспазване на изискванията на цитираните разпоредби.

Съдът намира, че с наложената като размер имуществена санкция, административно-наказващия орган не е съобразил в пълнота обстоятелствата по чл.27, ал.2 ЗАНН и в тази насока искането за изменение на НП е основателно. Съдът констатира, че с оглед тежестта на извършеното нарушение, наложената имуществена санкция в размер на 1800 (хиляда, осемстотин) лева е завишена по размер. Съдът приема, че тежестта на нарушението е висока, но изследва конкретната тежест на процесното нарушение и намира, че имуществена санкция в размер на 1500 (хиляда, петстотин) лева е съответна на тежестта на процесното нарушение – макар и служебно да е известно на съда, за други издадени НП-я спрямо жалбоподателя работодател по повод на други установени административни нарушения в хода на проверката по спазване на трудовото законодателство на 03.08.2023г., същите няма данни да са влезли в сила. Към настоящия момент продължават да се наблюдават доста неблагоприятни инфлационни процеси, налице са също така и неблагоприятните последици от COVID пандемията, които засегнаха чувствително именно работодатели като процесния, поради което настоящия съд намира, че следва да се намали размера на наложената имуществена санкция. Предвид горното съдът намира, че наложената като размер имуществена санкция от 1800 (хиляда, осемстотин) лева следва да се намали при минимума на 1500 (хиляда, петстотин) лева. Съдът намира, че така определена като размер имуществената санкция съответства на тежестта на извършеното нарушение и е съобразена с разпоредбите на чл.27 и чл.83 от ЗАНН.

С оглед резултата по делото, и съобразявайки практиката на касационна инстанция АС – Монтана, според настоящия съд следва да се присъдят разноси съгласно чл.63д, ал.4 от ЗАНН (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020г., в сила от 23.12.2021 г.) само на въззиваемата страна, като АНО, а искането за присъждане на съдебни разноси в полза на жалбоподателя, чрез адв.Д., да бъде оставено без уважение.

В АПК въпросът за възлагането на разноските е уреден в текста на чл.143. Съгласно така цитираната разпоредба на чл.143, ал.1 от АПК, разноси се дължат единствено при отмяна на обжалвания акт, в случая издаденото Наказателно постановление № 12-2300140/15.09.2023г. на Директор Дирекция „ИТ“ - Монтана, обаче е изменено, а не е отменено, поради което и не се дължи адвокатско възнаграждение на административнонаказаното лице.

Тълкувателно решение № 3 от 8.04.1985 г. по н. д. № 98/84 г., ОСНК е категорично, че когато Наказателното постановление бъде потвърдено или изменено, разноските се възлагат на нарушителя, защото с виновното си поведение е станал причина те да бъдат направени. Това Тълкувателно решение не е изгубило своето действие, предвид аналогичността на действащата по време на неговото приемане правна уредба.

Предвид заявеното искане от пълномощника на въззиваемата страна, като АНО, за присъждане на разноски по делото и с оглед неговия изход, жалбоподателя „Д.“ ЕООД, ЕИК ХХХХ, гр.Монтана, представлявано от М. Г. Д., следва да бъде осъдено да заплати на въззиваемата страна, АНО, сторените разноски за юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл.63д (Нов – ДВ, бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.) вр. с чл.37 от ЗПП вр. с чл.27е от НЗПП, настоящия съд намира, че на ИА „ГИТ“ към което ЮЛ се числи Дирекция „ИТ“ – Монтана, следва да се присъдят 80 (осемдесет) лева юрисконсултско възнаграждение, отчитайки действителната правна и фактическа сложност на делото.

Предвид горното и на основание чл.63, ал.2, т.4 вр. с чл.63, ал.7, т.4 от ЗАНН (изм., бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.), съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 12-2300140/15.09.2023г. на Директор Дирекция „Инспекция по труда” - Монтана, с което на „Д.” ЕООД, ЕИК ХХХХ, гр.Монтана, с управител М. Г. Д., в качеството на работодател е наложена имуществена санкция в размер на 1800 (хиляда, осемстотин) лева на основание чл.416, ал.5 вр. с чл.414, ал.3 от КТ, като НАМАЛЯВА размера ѝ от 1800 (хиляда, осемстотин) лева, на 1500 (хиляда, петстотин) лева.

ОСЪЖДА „Д.” ЕООД, ЕИК ХХХХ, гр.Монтана, с управител М. Г. Д. , да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ гр.София, към което ЮЛ се числи Дирекция „ИТ” – Монтана, разноски по съдебното производство в размер на 80 (осемдесет) лева.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателя „Д.” ЕООД, ЕИК ХХХХ, гр.Монтана, с управител М. Г. Д., чрез адв.Ц.Д. от АК – Монтана, за присъждане на съдебни разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да се обжалва пред АС - Монтана в 14 (четиринадесет) дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Монтана: _____